

Sven Nordqvist

Op avontuur met Pettson en Findus

Oorspronkelijke uitgave: *På äventyr med Pettson och Findus*

© 2021, Bokförlaget Opal AB, Bromma

Deze uitgave: *Op avontuur met Pettson en Findus*

© 2021 Infodok / Standaard Uitgeverij nv,

Franklin Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen

Gemaakt onder licentie van Davidsfonds.

'Infodok' is het geregistreerde merk van Davidsfonds vzw.

www.standaarduitgeverij.be/infodok

In deze verhalenbundel zijn de volgende titels verzameld:

Toen Findus klein was © Sven Nordqvist (2001, vertaling: Griet van Raemdonck)

Ken jij Pettson en Findus? © Sven Nordqvist (niet eerder uitgegeven in het Nederlands, vertaling: Annick Van Den Eynde)

Vossenjacht © Sven Nordqvist (1986, vertaling: Griet van Raemdonck)

Snoeshaan © Sven Nordqvist (1997, vertaling: Griet van Raemdonck)

Pettson gaat kamperen © Sven Nordqvist (1992, vertaling: Griet van Raemdonck)

De illustratie op p. 37 komt uit het puzzelboek *Waar is Pettson?* (2016, vertaling: Annick Van Den Eynde)

De illustraties op p. 80, 109 en 134-135 zijn gemaakt door Eva-Lena Larsson en Kennert Danielsson en komen uit het boek *Aan de slag met Findus* (2000, vertaling: Griet van Raemdonck)

Ander tekstmateriaal: © Bokförlaget Opal (2021, vertaling: Annick Van Den Eynde)

Illustraties: Sven Nordqvist

Ontwerp: Anja Eriksson

Zetwerk Nederlandse versie: Sin Aerts

D/2021/0034/202

ISBN 978 90 02 27403 9

NUR 273

Alle rechten voorbehouden.

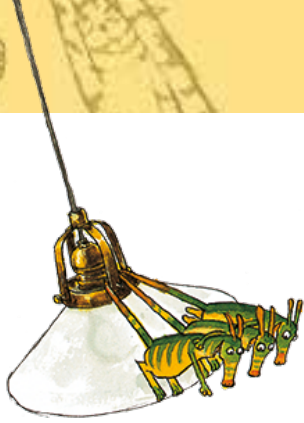
Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd – op enige manier – zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

Wie is Pettson?	p. 8
Wie is Findus?	p. 10
Toen Findus klein was	p. 13
Tel de mukkels	p. 37
Ken jij Pettson en Findus?	p. 39
Pannenkoekentaart - recept	p. 54
Vossenjacht	p. 57
Wat kun jij bouwen?	p. 80
Snoeshaan	p. 83
Een geurmemory voor de kippen	p. 109
Pettson gaat kamperen	p. 111
Hou het weer in de gaten	p. 134
Wie is Sven Nordqvist?	p. 136
De weg naar een afgewerkte tekening	p. 137

Wie is Pettson?

Toen Pettson klein was, woonde hij met zijn papa en mama en vijf broers en zussen op een boerderij. Daar leefden ook koeien, varkens, geiten, kippen en twee paarden.

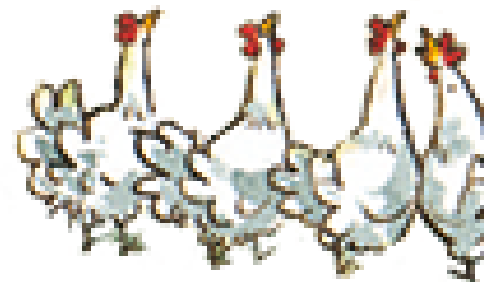
Toen hij nog wat jonger was, had hij een verloofde. Maar zij ontmoette een Deense schlagerzanger met een snor en ze verhuisde met hem naar Australië. Sindsdien woont Pettson samen met zijn kippen op de kleine boerderij.

Pettson is geen grote babbelaar. Hij is tevreden zo op zijn eentje. Af en toe voelde hij zich weleens alleen. Maar dat was voor Findus kwam en zijn leven op z'n kop zette.

Sinds die dag heeft Pettson zich nooit meer alleen gevoeld.

Pettsons ouders

Pettson vult zijn dagen met de zorg voor zijn kat en zijn kippen. Maar hij is ook graag bezig in zijn werkhok om allerlei ingewikkelde apparaten uit te denken en in elkaar te knutselen.

Het moeilijkste dat hij ooit gemaakt heeft is een mechanische, pratende kabouter. Hij weet nog altijd niet goed hoe hij dat heeft gedaan.

Hij houdt ervan om al zijn groenten zelf te kweken. De kippen vinden het ook leuk wanneer hij in zijn moestuin bezig is, want daar zitten massa's wormen verstoppt.

Soms gaan Pettson en Findus naar het meertje om te vissen of te zwemen.

In het bos halen ze brandhout voor de kachel en een dennenboom wanneer het Kerstmis is.

's Avonds zit Pettson vaak in de keuken. Daar luistert hij naar de radio, lost een kruiswoordraadsel op en drinkt koffie. Findus ligt dan gezellig naast hem op de keukenbank.

Wie is Findus?

Pettson zegt altijd dat hij Findus lang geleden als kleine kitten vond in een kartonnen doos. Findus kan zich niet meer voorstellen dat hij ooit ergens anders woonde dan bij Pettson op de boerderij. En hij wil ook nergens anders wonen.

Pettson is zijn beste vriend. Ze zijn elke dag samen. Als Pettson wat rust wil, gaat Findus de kippen wat plagen. Je kunt moeilijk met hen spelen, want ze vergeten voortdurend de spelregels. Maar Findus vindt het geweldig om hen achterna te zitten of verstoppertje te spelen. Hij maakt ook vaak een praatje met de mukkels, die echt overal zitten. Pettson kan niet met ze praten, hij lijkt ze niet eens te zien.

Findus gaat graag met Pettson vissen. Hij is een beetje bang voor grote snoeken, maar dat geeft hij niet graag toe. Een keer werd hij zo bang dat hij naar huis wou. Maar toen had hij ook een reuzensnoek gezien.

Wat Findus nog leuk vindt: springen op het bed, rondsnuffelen op de zolder of in het werkhok, met de mukkels spelen, met Pettson naar het bos gaan en paddenstoelen plukken en 's avonds naast Pettson op de keukenbank liggen en naar de radio luisteren.

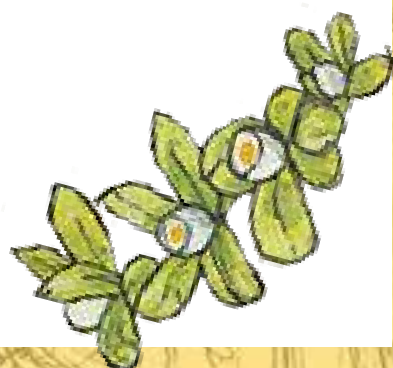
Het liefst van al wil Findus Pettson helemaal voor zich alleen en hij wil ook dat de kippen hem zien als hun beste vriend. Als de kippen meer aandacht hebben voor iemand anders, wordt Findus jaloers. Zo bracht Pettson een keer een haan mee naar huis die verschrikkelijk luid kraaide. Alsof dat nog niet erg genoeg was, wilden de kippen liever bij de haan zijn dan bij Findus. Toen werd Findus boos en deed hij iets waar hij zich achteraf schuldig over voelde.

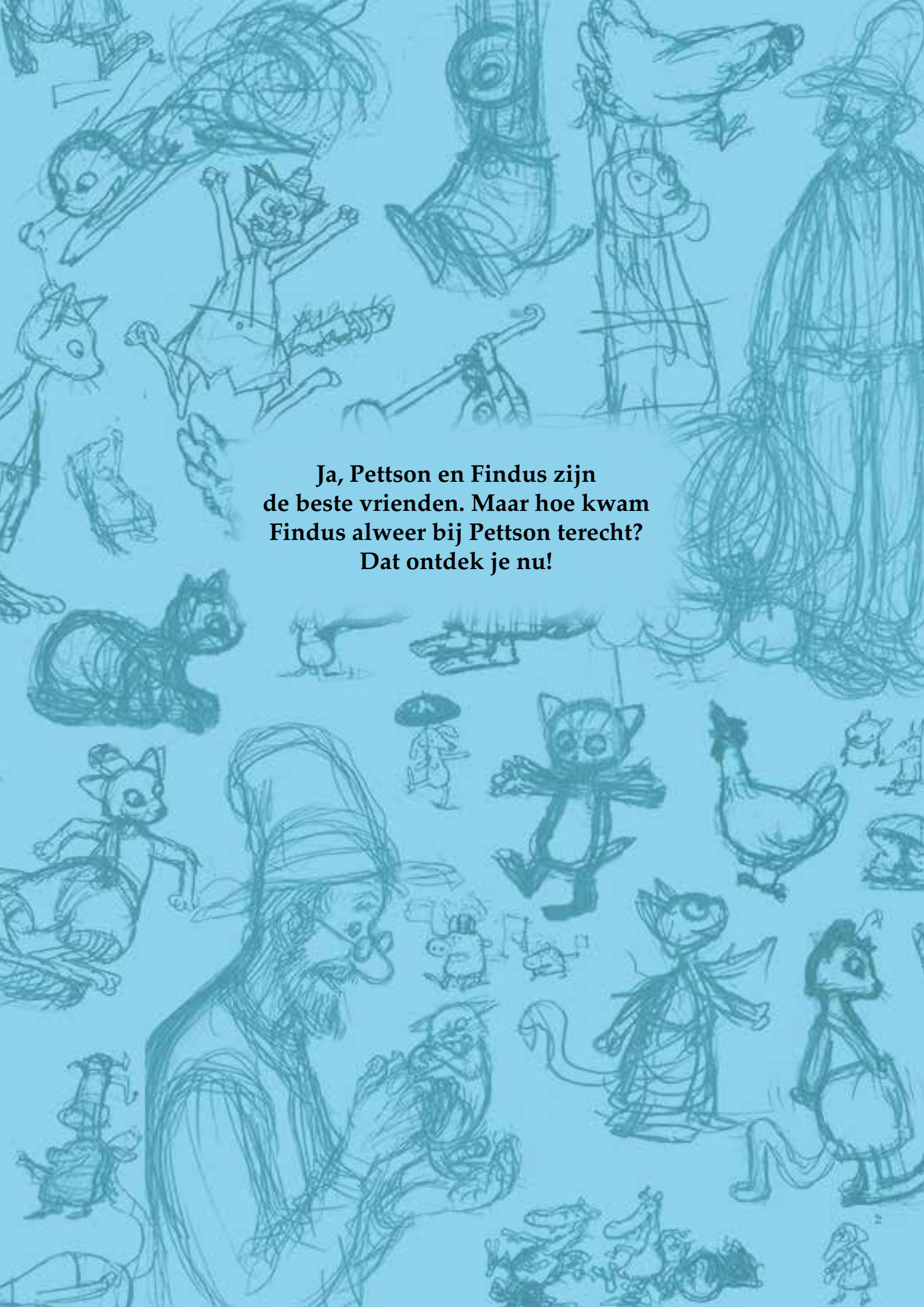
Hoe oud Findus is, weet hij zelf niet eens en hij lijkt ook nooit ouder te worden. Maar hij vindt het wel leuk om jarig te zijn, dus daarom viert hij zijn verjaardag drie keer per jaar. Dan is er altijd pannenkoekentaart.

Buiten grote snoeken is Findus nergens bang voor, behalve voor vossen. Hij gelooft dat vossen katten opeten. Pettson heeft gezegd dat dat waarschijnlijk niet klopt. **WAARSCHIJNLIJK?** Zo is Findus niet gerustgesteld, hij vindt het veel slimmer om zich ver weg van vossen te houden of ze weg te jagen.

Findus' ouders

**Ja, Pettson en Findus zijn
de beste vrienden. Maar hoe kwam
Findus alweer bij Pettson terecht?
Dat ontdek je nu!**

Toen Findus klein was

Opa Pettson zat met zijn poes Findus op de schoot. Hij loste een kruiswoordraadsel op.
'Vertel eens over mijn verdwijning,' zei Findus.
'Je bent toch niet verdwenen? Je zit hier bij mij,' zei Pettson.
'Ja, maar toen ik klein was.'
'O, dat bedoel je. Dat weet je toch al? Dat heb ik al zo vaak verteld.'
'Vertel het nog een keer.'
'Vooruit dan maar,' zei Pettson en hij legde zijn kruiswoordpuzzel weg.
'Zal ik het hele verhaal vertellen of alleen het stuk over toen je weg was?'
'Alles,' zei de poes en hij ging tevreden klaarzitten.
'Goed,' knikte Pettson.

Er was eens een man die Pettson heette. Hij woonde in zijn kleine huis op het platteland en had bijna alles wat een man zich wensen kan. Het enige probleem was dat hij zich af en toe een beetje eenzaam voelde. Eigenlijk voelde hij zich vaak eenzaam... Hij had wel een paar burenen met wie hij kon praten als hij dat wou, maar die hadden ook hun eigen leven. En verder had hij het gezelschap van zijn kippen. Maar die waren zo warrig. Als hij met hen stond te praten, konden ze plots wegrennen, omdat ze een worm of zo hadden gezien. Hij kon er nooit een goed gesprek mee voeren. Als het donker werd en de kippen op stok waren, vond Pettson zijn kleine huis vaak stil en leeg. Dan leek het wel alsof niks meer leuk was.

